

indført her ved Postloven af 7de Januar 1871. Den var ikke optagen i det oprindelige Lovforslag, men blev bragt frem paa Thinge under Sagens Behandling. Man søgte deri en Bekvemmelighed for det korresponderende Publikum, men der opnaaedes ikke, hvad der maaste eller rimeligvis var paatænkt den Gang, at Portoen for disse Brevkort skulde være billigere end for Breve. I Virkeligheden er der jo ikke nogen reel Grund til at sætte Portoen lavere for Brevkort end for de almindelige Breve, thi Postvæsenets Udgifter og Arbejde ved Besørgelsen af Brevkort er ikke mindre end ved Besørgelsen af Breve. Smidlertid har det viist sig, at det Diemed, i hvilket man fik Brevkort-Institutionen oprettet, ikke er gjort nogen Fyldest i den følgende Tid, idet disse Brevkort jo kun ere blevne benyttede i meget ringe Grad her i Landet, og Grunden dertil har væsentligst været den, at Taxten for disse Forsendelser har været ligesaa høi som for Breve. I Udlandet, hvor lignende Forhold finde Sted, men hvor der derimod er den Forskjel, at Taxten for Brevkort er en Del lavere end for almindelige Brevforsendelser, have de været benyttede i langt videre Omfang. Denne Sag har jo nu, som bemærket, oftere været paa Dntale her i Thinget, og i Særdeleshed efter at der ved den internationale Postforbindelse med Sverig-Norge var truffet den Bestemmelse, at Portoen paa Brevkort er lavere end Portoen for de indenlandske Brevkort, har man fundet dette Forhold mindre heldigt. Det er Grunden, hvorfor jeg nu her, i Overensstemmelse med, hvad der forøvrigt er Tilfældet i de fleste andre Stater, har foreslaaet en Nedsættelse i Taxten fra 8 Ore til 5 Ore. Der er ingen Tvivl om, at denne Foranstaltning, hvis den bliver gennemført, vil paaføre Postvæsenet et Tab, men jeg har ikke tvøet, at der var Udfigt til ad nogen anden Vej at faae nogen Erstatning for det, der tabes her, og man maa derfor indskrænke sig til det Haab, at den stadig tiltagende, forøgede Trafik paa Postvæsenets Omraade inden ret længe vil dække det Tab, som vil resultere heraf. — En anden Endring i Postloven, som ogsaa har været gjort til Gjenstand for Dntale her i Thinget, vedrører Taxterne for Bærdiforsendelser og Forhold, der knyttede sig hertil. I Loven af 1871 blev det jo bestemt, at det ikke mere var fornødent paa Forsendelser at notere Bærdien af det Indhold, de havde. Man gif med andre Ord over fra en Bærdiporto til en Forsilringsporto, idet man tog den væsentlige Betaling for Penge- og Bærdiforsendelser som en Assurancopræmie, om jeg maa kalde det

saaledes, en Præmie, der vistnok blev sat noget høit, og Følgen deraf var, at de, der forsendte Penge eller Bærdijager herbjemme, indskrænkede sig til at angive ringere Bærdibeløb og betale Taxten derfor, men forsikrede de øvrige Summer i Assurancelskaber, som paatog sig den Forretning at forsikre Forsendelser, som gaa gjennem Postvæsenet. Der ved bevirkedes et Tab for Postvæsenet og unægtelig medførte ogsaa denne Maade nogen Ubekvemmelighed for dem, som forsendte de paagældende Ting. Derfor er der her foreslaaet en Nedsættelse i denne Forsikringspræmie, en Nedsættelse, som ialtfald sætter os istand til at konkurrere med de private Selskaber, og en Adkomst for Indenrigsministeren til at bestemme, med Sagttagelsen af et vist Maximum, en temmelig lav Taxt, en Taxt, som endogaa kan sætte Ministeriet istand til, om jeg saa maa sige, at underbyde Konkurrenterne. — De gjældende Taxter for Pakkeforsendelsen lide ogsaa under en noget uheldig Ordning. Taxten for store Pakker er sat for lav, hvilket har til Følge, at saadanne større Pakkeforsendelser, som egne sig mere til Fragtforsendelse end til Postforsendelse, ere gaaede med Posten og have kostet denne en Uleilighed, som helst maatte undgaa. Derfor er Taxten forhøiet noget, og i Forbindelse dermed er der taget Bestemmelse om Forhøielse af Taxten for Pakkeforsendelser i de Tilfælde, hvor disse Forsendelser foraarbage særlig Uleilighed, s. Ex. Ting, som ere meget voluminøse i Forhold til deres Vægt, Ting, som kræve særlig Omhu ved Forsendelsen osv. Man har tillige stræbt efter at faae en mere ensartet Taxt for Pakker paa 10 Pund og derunder, idet man har delt disse i to Klasser for Ensartethedens og Nemhedens Skyld. Betalingen for Besørgelsen af Postanvisninger og Postforskud er uforholdsmæssig lille, og Taxten for disse Forsendelser er altsaa noget forhøiet, dog ikke i nogen betydelig Grad, i Særdeleshed ikke for Postanvisningers Bedkommende. — Der er som forklarende Tillæg til Postloven af 1871 endvidere foreslaaet en Række Bestemmelser angagende Postvæsenets Erstatningspligt, som have været nødvendige, fordi det i Tidens Løb har viist sig, at de nu bestaaende Bestemmelser trænge til en Fortolkning, som sommetider kan være besværlig. Man har derfor søgt at tydeliggjøre og rette Udskilligt, som ikke var ganske rigtigt. Det er dernæst foreslaaet, at Postvæsenet skal have Eneret paa Anbringelsen af Brevkasser eller andre Indretninger til at modtage Postforsendelser paa Gader og andre offentlige Steder. Det er ogsaa en ErfaringsSag,